

Lovforslaget

vedtoges enstemmigt med 141 stemmer; 14 medlemmer tilkendegav, at de hverken stemte for eller imod.

Førmanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden (sidste) behandling af forslag til folketingsbeslutning om Danmarks ratifikation af en international overenskomst vedrørende dannelsen af et europæisk selskab til fællesindkøb af jernbanemateriel, undertegnet i Bern den 20. oktober 1955.

(Første behandling findes i tidenden sp. 3379, udvalgets betænkning i tillæg B. sp. 387).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Sagen sattes til forhandling.

Udvalgets ordfører (Jens Hansen): Udvalget har holdt 2 møder og har herunder haft samråd med ministeren.

Som det fremgår af betænkningen, har udvalget drøftet privatbanernes stilling til fællesindkøb af jernbanemateriel, og ministeren har overfor udvalget oplyst, at der intet er i vejen for, at privatbanerne kan blive delagtige heri.

Endvidere har udvalget med ministeren drøftet det under første behandling rejste spørgsmål, om eventuelle indkøb kunne ramme dansk industri og beskæftigelse. Ministeren har overfor udvalget erklæret, at der ved statens dispositioner vil blive taget videst muligt hensyn til industrien og beskæftigelsen, og udvalget kan derefter enstemmigt anbefale det foreliggende forslag til folketingsbeslutning til vedtagelse.

Alfred Jensen: Ved første behandling rejste jeg som bekendt spørgsmålet om fremstilling af jernbanemateriel her i Danmark for at sikre beskæftigelse af en række arbejdere, der for tiden står uden arbejde. Jeg var dengang klar over, at regeringen var opmærksom på dette forhold, men jeg var ikke tilfreds med den måde, hvorpå man havde placeret ordrer i de senere år. Jeg har naturligvis set efter i betænkningen, om man i udvalget skulle have drøftet dette

spørgsmål mere indgående. Det ses ikke af betænkningen, og man måtte jo så få det indtryk, at man ikke havde lagt vægt på at få det behandlet. Nu hører jeg imidlertid gennem den mundtlige beretning, at spørgsmålet har været behandlet, og at ministeren har sagt, at der vil blive taget videst muligt hensyn til beskæftigelsen her i landet.

Ja, det lyder selvfølgelig meget besnærende. Men når det, der var anledningen til, at spørgsmålet rejstes, var, at man på et tidspunkt, da der gik flere hundrede smede og maskinarbejdere arbejdsløse i de to byer, der producerer jernbanemateriel, Aarhus og Randers, placerede langt flere ordrer i udlandet end her i Danmark, så kunne man ikke få den opfattelse, at der blev taget videst muligt hensyn til beskæftigelsen her i landet. Vi kan derfor ikke erklære os tilfredse med de tilsagn, der her er givet. Vi har den opfattelse, at man i langt videre grad bør sikre, at det materiel, som statsbaner og privatbaner trænger til, fremstilles på danske fabrikker af danske arbejdere, og vi indser ikke, det kan være nogen fordel for vort land at sikre sig billigt jernbanemateriel for at anvende de indsparede beløb til arbejdsløshedsunderstøttelse og understøttelse af anden art. Vi må derfor afholde os fra at stemme for dette forslag. Vi vil ikke være med til at godkende en ordning, som betyder, at man for at skaffe billigt materiel lader arbejdsduelige mennesker i Danmark gå på kontrolstederne og hæve understøttelse. Det kan der ikke være hverken mening eller fornuft i.

Ministeren for offentlige arbejder (Lindberg): Jeg takker udvalget for dets enstemmige tilslutning til denne sag.

I anledning af, at det ærede medlem hr. Alfred Jensen påny fremdrager spørgsmålet om beskæftigelse for de arbejdere, som væsentlig arbejder med fremstilling af jernbanemateriel hos A/S Scandia i Randers og A/S Frichs Fabrikker i Aarhus, vil jeg gerne gøre opmærksom på, at der netop i den mellemliggende periode, fra den dag vi havde dette forslag til beslutning til første behandling og indtil nu, har været ført forhandlinger med repræsentanter for arbejderne på de to virksomheder. De ordrer, som Danske Statsbaner har placeret i udlandet, er placeret der i fuld forståelse